

[Rager.]

Individets Ret, men disse Personer vil almindeligvis være økonomisk saa svage — og det viser sig ogsaa, at de som Regel er saa tilpas forvirrede Hjerner —, at man kun gør dem en meget daarlig Tjeneste ved at oppiske dem til at forsøge at stille sig mod de Organisationer, hvor de naturligt hører hjemme, og hvor 99,99 pCt. af deres Fagfæller hører hjemme. Jeg er altid bange for den Slags Udtalelser, der kan bruges som Støtte af saadanne Personer, for man ser, at saadanne Personer klipper et lille Stykke ud af Rigsdagstidende og siger: Der kan I se, der er sagt saadan og saadan! Det skal man passe paa, fordi man i Virkeligheden tjener disse Enkeltpersoner meget daarligt derved.

Naar jeg kommer til Lovens andet Af-snit om anerkendte Arbejdsløshedskasser, skal jeg fatte mig i Korthed. Her er sket det, at Medlemsbidraget er ændret, og der er endvidere foreslaaet det principielle, hvad der tidligere er blevet nævnt, at herefter er det angivet, hvor stort Statstilskud Kasserne faar, hvorefter Kommunerne har at refundere Statskassen en Trediedel efter Regning.

Jeg synes, dette er en udmærket Be-tyndelse til en Simplificering af de tidligere gældende Dobbeltregler, dette, at Kasserne kun har eet Sted, hvorfra de faar det hele, og det derefter bliver en Sag Staten og Kommunerne imellem. Jeg er ikke meget kendt med, hvorledes Administrationen i Detailler paa dette Punkt er foregaaet ude i Kommunerne, særlig ikke i de mindre Kommuner, men vil dog tro, at det, der her er tilstræbt, er en Lettelse for Kom-munerne, og jeg har paa Fornemmelsen, at de fleste Kommuner trænger til Hjælp og Lettelse i Administrationen, hvor det kan lade sig gøre.

Det glædede mig at høre, at den højt-ærede Minister paatænkte en Ændring i den Form, hvorefter Bidraget skulde for-deles paa de enkelte Kommuner. Jeg for-stod, at det var paa det Punkt, Ministeren paatænkte en Ændring; jeg vilde ellers have gjort en Bemærkning om, at her vist var et Punkt, angaaende hvilket man burde optage en nærmere Forhandling.

Hvad Arbejdsløshedsfonden angaar, vil jeg gøre et Par enkelte Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven udtalte

som Ordfører for det konservative Folke-parti, at der — jeg forstod, det var i 1927 — var truffet en Overenskomst med Arbejds-giverne om, at deres Bidrag ikke maatte blive forhøjet. Jeg ved ikke, hvorledes der kan være truffet en saadan Overenskomst, som det skulde være muligt at paaberaabe sig med bindende Virkning overfor de nu-værende Regeringspartier. Jeg ved intet om det, men jeg kan ikke tænke mig, at disse Partier paa nogen Maade skulde være indgaaet paa en saadan Overenskomst. Det forekommer mig, at det fastsatte Bidrag ikke er af nogen skrækindgydende Størrelse.

Jeg hilser med Glæde, at man har ladet dette Bidrag falde bort for Lærings Vedkommende. Jeg tror, det er rigtigt, man har gjort det. Det var ganske vist kun 2 Kr., men nu skal det kun være for det sidste Aar af Læretiden. Jeg tror, det vil blive hilst med Glæde indenfor det mindre Haand-værk og den mindre Industri, og det har, som sagt, glædet mig, at den højtærede Minister har foreslaaet det. Men jeg maa dog gøre en lille Undtagelse.

Efterhaanden er det vel saaledes, at der i flere og flere Fag mellem Fagforbund og Arbejdsgivere er visse Aftaler om Antallet af Læringer i Virksomheden i Forhold til Antallet af udlærte, der er beskæftigede der, men der er desværre Fag, hvor dette ikke er sket. Naar jeg siger: desværre, mener jeg ikke, det er uheldigt for alle de Fags Vedkommende, hvor det ikke er sket, men for visse Fags Vedkom-mende er det meget uheldigt, fordi der i dem til Stadighed uddannes alt for mange Læringer. Der er Mestre, der lever paa Læringer, og jeg vil henstille, om der ikke kan forhandles om, at dette Bidrag kun skal falde væk for Læringer, naar Læringsenes Antal i private Virksomheder staar i et vist rimeligt Forhold til de uddannede, i Virksomheden beskæftigede Arbejdere. Jeg tror, at man indenfor de Virksomheder, der drives under et vist Ansvar, vilde hilse en saadan Bestemmelse med Glæde.

Det, som for vort Parti stadig er det afgørende ved Behandlingen af disse Lovforslag, er, at vi erkender den Nødven-dighed, der foreligger for, at Arbejderne har en Sikkerhed gennem denne Forsik-ring. Vi erkender endvidere og forstaar den Betydning, det har, at Staten er med.